

NOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Bidrag til afviklingsfinansieringsordninger

C(2014)7674 og C(2014)7723

Resumé

Europa-Kommissionen vedtog den 21. oktober 2014 den delegerede forordning C(2014)7674 (delegeret retsakt). Forordningen regulerer kreditinstitutter og fondsmæglerselskabers bidrag til afviklingsfinansieringsordninger. Forordningens bestemmelser gælder direkte for samtlige medlemslande, uanset om de deltager i det styrkede banksamarbejde ('bankunionen') eller ej. Den delegerede forordning træder som udgangspunkt i kraft den 21. januar 2015, medmindre Rådet eller Europa-Parlamentet forinden gør indsigelse senest inden for en frist på tre måneder efter vedtagelse i Kommissionen, dvs. den 21. januar 2015. Forordningen vurderes generelt at indeholde hensigtsmæssige regler for bidragsfastsættelse, hvorfor regeringen støtter, at Rådet ikke gør indsigelse mod dens udstedelse. Overvejelser om beskyttelsesniveauet for Danmark skønnes ikke relevant.

Udover den delegerede forordning, der gælder alle medlemslande, offentliggjorde Kommissionen derudover den 24. november 2014 *forslag* til Rådets implementerende retsakt C(2014)7723. Denne implementerende retsakt gælder kun for lande, der deltager i det styrkede banksamarbejde. Med afsæt i ovennævnte delegerede forordning fastsætter retsakten supplerende regler for bidrag fra kreditinstitutter, der omfattes af det styrkede banksamarbejde. Den implementerende retsakt skal nu forhandles og vedtages af Rådet. Regeringen støtter som udgangspunkt Kommissionens forslag til den implementerende retsakt.

De to retsakter udgør en sammenhængende pakke og skal sikre ensartede konkurrencevilkår mellem institutter inden for og uden for det styrkede banksamarbejde.

Danske realkreditinstitutter skal, på linje med pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, bidrage til afviklingsfinansieringsordningen. Realkreditinstitutterne har imidlertid begrænset mulighed for at anvende afviklingsfinansieringsordningen, da denne ikke kan anvendes til tabsabsorbering i realkreditinstitutter. Der er fundet en løsning, der sikrer at bidragsbetalingen fra realkreditinstitutterne til finansieringsordningen afspejler dette forhold. Løsningen vil gælde uanset om Danmark vælger at deltage i det styrkede banksamarbejde eller ej.

Baggrund

Direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (2014/59/EU) ('BRRD') blev vedtaget den 15. maj 2014. I henhold til direktivet skal medlemsstaterne pr. 1. januar 2015 etablere nationale sektorfinansierede afviklingsfinansieringsordninger, som kan anvendes i forbindelse med håndteringen af nødlidende institutter.

Afviklingsfinansieringsordningerne skal senest den 31. december 2024 råde over finansielle midler, der svarer til mindst 1 pct. af de dækkede indskud i medlemslandets institutter. For at nå det fastsatte målniveau på 1 pct. har medlemslandene beføjelse til mindst én gang årligt at opkræve ex ante-bidrag fra kreditinstitutter og investeringsselskaber. De enkelte institutter skal bidrage til afviklingsfinansieringsordningen på en måde, der er forholdsmæssig og rimelig set i forhold til instituttets størrelse og samlede risikoprofil.

Sker der træk på finansieringsordningen, hvorved denne helt eller delvist tømmes, kan medlemslandene opkræve yderligere bidrag fra de omfattede institutter (de såkaldte ex post bidrag). Fordelingen af disse bidrag sker efter samme nøgle, som tilfældet er for de årlige ex ante bidrag.

Det følger af BRRD artikel 103(7), at der skal vedtages supplerende regler for fastsættelse af institutternes bidrag til finansieringsordningen. Den delegerede forordning er udtryk herfor og vil være direkte gældende i medlemsstaterne. Det er tilfældet uanset om medlemslandet deltager i det styrkede banksamarbejde eller ej.

Den delegerede forordning træder som udgangspunkt i kraft den 21. januar 2015 med mindre Rådet (med kvalificeret flertal) eller Europa-Parlamentet (med almindeligt flertal) forinden gør indsigelse. Indsigelsesfristen kan forlænges med tre måneder. Hvis både Rådet og Europa-Parlamentet inden indsigelsesfristens udløb udtrykker støtte til forordningen, kan denne træde i kraft inden den 21. januar 2015.

Medlemsstaterne er i henhold til BRRD artikel 130 forpligtede til at opkræve årlige bidrag af institutter, der er meddelt tilladelse på deres område, fra den 1. januar 2015. Kommissionen opfordrer derfor Rådet og Europa-Parlamentet til at udtrykke støtte til forordningen snarest muligt, således denne kan finde anvendelse fra den 1. januar 2015.

Medlemslande, der deltager i det styrkede banksamarbejde, skal pr. 1. januar 2016 etablere en fælles afviklingsfond, der erstatter de pågældende medlemsstats nationale ordninger. Bestemmelserne, der regulerer den fælles afviklingsfond, følger af forordning (EU) nr. 806/2014 ('SRM'). Som BRRD indeholder SRM i artikel 70(7) bestemmelse om, at der skal vedtages supplerende regler om fastsættelsen af institutternes bidrag til den fælles afviklingsfond. Forslag fra Kommissionen til Rådets implementerede retsakt er udtryk herfor, og retsakten være direkte gældende i de deltagende medlemsstater, når den er færdigforhandlet.

Den implementerende retsakt vedtages af Rådet med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen. Alle medlemslande deltager i forhandlingerne og vedtagelsen af den implementerende retsakt, uagtet at den alene finder anvendelse i lande, der deltager i det styrkede banksamarbejde. Rådet har påbegyndt forhandlingerne primo november af 2014.

De to retsakter har været drøftet med medlemslandene på ekspertniveau samt med Europa-Parlamentet siden juni 2014. Der vurderes at være generel enighed om den valgte model. Det er umiddelbart ikke forventningen, at et eller flere medlemslande vil søge at aktivere Rådets indsigelsesmulighed i forhold til den delegerede forordning.

Modellen for bidrag for danske realkreditinstitutter udgør et godt kompromis og har været drøftet med Kommissionen på teknisk og politisk niveau.

I Danmark eksisterer der i dag en separat afviklings- og restruktureringsafdeling under Garantifonden for indskydere og investorer, som kan bidrage til at dække eventuelle omkostninger ved afvikling efter Bankpakke 3 eller Bankpakke 4. Afdelingen har en separat formue på 3,2 mia. kr. i såkaldte "indeståelser", som skal anvendes til afvikling efter lov om finansiel stabilitet. Endvidere er der 1 mia. kr. til rådighed til brug for restrukturerings, herunder dækning af omkostninger i forbindelse med udtrædelse fra datacentraler. Med implementering af BRRD ophører indeståelserne på 3,2 mia. kr.

Formål og indhold

Alle institutter, der er meddelt tilladelse på en given medlemsstats område, herunder filialer fra lande uden for EU, skal bidrage til medlemsstatens afviklingsfinansieringsordning. Afviklingsmyndighederne fastsætter de årlige bidrag, der skal betales af hvert institut.

Institutternes bidrag skal efter en årrække, 10 år for de nationale ordninger og 8 år for den fælles afviklingsfond, summere til afviklingsfondens samlede målniveau. I begge tilfælde er målniveauet mindst 1 pct. af de samlede dækkede indskud i de institutter, der bidrager til afviklingsfinansieringsordningen.

Standardmodellen for beregning af et instituts bidrag

Et givent instituts bidrag skal afspejle instituttets a) størrelse og b) samlede risikoprofil. Disse overordnede kriterier følger af BRRD og SRM-forordningen.

Ad a) Instituttets størrelse

Instituttets bidrag beregnes med afsæt i instituttets forholdsmæssige andel af de samlede passiver (fraregnet kapital og dækkede indskud) for de institutter, der skal bidrage til den pågældende finansieringsordning. Dette beløb betegnes som "BRRD-basen".

Bidrag fastsættes på individuelt niveau (solo-niveau). For institutter, der indgår i en koncern med flere enheder, kan beregningsmetoden imidlertid føre til dobbelt indregning af visse passiver. Det vil være tilfældet for passiver, der er tilknyttet aftaler, som enhederne i samme koncern indgår med hinanden. Den delegerede forordning præciserer derfor, at opgørelsen af passiver på visse betingelser kan reduceres med de passiver, der følger af koncerninterne aftaler.

Udover sådanne koncerninterne passiver er der endvidere andre passiver, som kan fratrækkes, når instituttets BRRD-base beregnes. Dette gælder fx institutter, der er medlem af en institutsikringsordning (Institutional Protection Scheme (IPS)), hvor institutterne indbyrdes har forpligtet sig til at yde gensidig likviditets- og kapitalstøtte ved eventuelle kriser. I dette tilfælde skal beregningsmetoden for koncerninterne eksponeringer anvendes.

For kreditinstitutter, der har til formål at fremme samfundsmæssige målsætninger, og som yder lån på ikke-konkurrencemæssige vilkår (fx offentligt ejede eller garanterede udviklingsbanker), kan der ligeledes være tilfælde, hvor justering i bidragsberegningen tillades.

I forbindelse med forberedelsen af den delegerede forordning fokuserede drøftelserne bl.a. på om såkaldt netting af derivater (afledte finansielle instrumenter) skal tillades ved opgørelse af et instituts samlede passiver, dvs. om fx værdien af et instituts option på at købe et værdipapir kan modregnes værdien af en option holdt af samme institut på at sælge det samme værdipapir. Løsningen er blevet, at metoden til behandling af derivater som udgangspunkt følger den metode, som allerede anvendes i forordning

575/2013 ('CRR'). Metoden introduceres i den delegerede forordning for at sikre lige konkurrencevilkår mellem institutter, der anvender forskellige regnskabsregler.

Ad b) Samlet risikoprofil

Et instituts bidrag, beregnet på baggrund af størrelse ("BRRD-basen"), skal ganges med en faktor, der afspejler instituttets samlede risikoprofil. Faktoren vil ligge i intervallet 0,8 til 1,5. Institutter rangordnes således, at de mindst risikable institutter får en lav risikofaktor, mens de mest risikable institutter tildeles en høj risikofaktor.

Et instituts samlede bidrag kan ikke opgøres på forhånd, idet bidraget er afhængigt af instituttets relative risikoprofil (position) i forhold til øvrige institutter. Den relevante afviklingsmyndighed vil senest 1. maj hvert år oplyse institutterne om deres individuelle bidrag på basis af indberettede oplysninger for alle relevante institutter.

Den delegerede forordning indeholder bestemmelser om de risikosøjler og -indikatorer, som afviklingsmyndighederne skal tage i betragtning ved vurdering af de enkelte institutters risikoprofil samt disses vægt i den samlede risikojustering, *jf. tabel 1*.

Tabel 1: Risikosøjler og -indikatorer

Søjle	Risikoindikator	Risikoindikatoren s vægt i søjlen	Søjle samle- de vægt
I	Instituttets risikoeksponering		
	Kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ud over NEP-krav ¹	25 pct.	50 pct.
	Gearingsgrad	25 pct.	
	Egentlig kernekapitalprocent (CET1)	25 pct.	
	Samlet risikoeksponering divideret med instituttets aktiver i alt	25 pct.	
II	Stabilitet og mangfoldighed i instituttets finansieringskilder		
	Net Stable Funding Ratio (NSFR)	50 pct.	20 pct.
	Liquidity Coverage Ratio (LCR)	50 pct.	
III	Instituttets betydning for stabiliteten i det finansielle system eller i økonomien		
	Andel af interbanklån og -indskud i EU	100 pct.	10 pct.
IV	Supplerende risikoindikatorer, som fastsættes af afviklingsmyndigheden		
	Handelsaktiviteter, ikke-balanceførte eksponeringer, derivater, kompleksitet og mulighed for afvikling	45 pct.	20 pct.
	Medlemskab af en institutsikringsordning (IPS)	45 pct.	
	Omfang af tidligere ekstraordinær finansiel støtte fra offentlige kilder	10 pct.	

* Der henvises til bilag 1 i den delegerede forordning for en nærmere beskrivelse af indikatorerne

Ovenstående tabel viser hvilke indikatorer, der indgår i vurderingen af et givent instituts risikoprofil. Således vil institutter, der fx har mange passiver, der kan nedskrives ud over det fastsatte lovkrav (NEP-kravet) få en rabat i forhold til det bidrag, de skal betale, sammenlignet med et institut med færre nedskrivningsrelevante passiver ud over NEP-kravet. Dette vil ligeledes være tilfældet for institutter, der fx har en høj egentlig kernekapitalprocent (CET1) sammenlignet med et institut med en lavere kernekapitalprocent.

Model for små institutter

Mindre institutter vil som hovedregel blive afviklet via bail-in. I forlængelse af dette vil små institutter ikke have samme adgang til tabsabsorption og rekapitalisering fra finansieringsordningen, som tilfældet vil være for større institutter. Den delegerede forordning indeholder derfor en forenklet metode til beregning af små institutters bi-

¹ NEP – Nedskrivnings Relevante Passiver. Afviklingsmyndigheden skal fastsætte et såkaldt NEP-krav for alle institutter, dvs. et krav til hvor meget nedskrivningsrelevant gæld og kapital, som det enkelte institut skal ligge inde med for at sikre sig mod dårlige perioder.

drag, der vil bestå af et årligt beløb på mellem 1.000 og 50.000 EUR afhængigt af instituttets størrelse.

Små institutter defineres som institutter, hvis passiver fraregnet kapital og dækkede indskud ('BRRD-base') udgør mindre end 300 mio. EUR, og hvis nominelle aktiver udgør mindre end 1 mia. EUR. Afviklingsmyndigheden kan dog til hver en tid afgøre at et institut, som følge af risikoprofil eller forretningsmodel, skal betale et bidrag beregnet efter standardmodellen.

Kommissionen venter, at godt 50 pct. af alle institutter i Europa skal håndteres efter modellen for små institutter. For Danmark er det forventningen, at størstedelen af de danske institutter vil falde under regimet for de små institutter, og at der kun vil være omkring 30-35 kreditinstitutter, der skal bidrage efter standardmodellen.

Institutter, hvis bidrag beregnes efter modellen for små institutter, ventes i gennemsnit at opnå en besparelse på 70 pct. sammenlignet med en situation, hvor bidraget beregnes efter standardmodellen. De små institutters rabat skal kompenseres af de institutter, der behandles efter standardmodellen. Kommissionens beregninger viser, at merprisen for disse institutter i gennemsnit vil udgøre 0,72 pct. af deres respektive bidrag. Den begrænsede effekt skyldes, at de største institutter er så meget større end de mindste institutter.

Særligt vedrørende danske realkreditinstitutter

De danske realkreditinstitutter kan, modsat andre institutter, ikke trække på finansieringsordningen ved tabsabsorption og rekapitalisering. Dette skyldes, at realkreditinstitutter i henhold til BRRD og SRM som udgangspunkt er undtaget fra opfyldelse af kravet om bail-in-relevant kapital og gæld, dvs. det såkaldte NEP-krav. Realkreditinstitutter vil i forlængelse heraf ikke kunne blive rekapitaliseret fra finansieringsordningen. Afviklingsfinansieringsordningen kan omvendt understøtte realkreditinstitutter med fx garantier, likviditetsstøtte eller i forbindelse med etablering af et broinstitut, idet anvendelse af disse instrumenter ikke på samme måde forudsætter forudgående bail-in.

I henhold til den delegerede forordning tildeles realkreditinstitutter en rabat på 50 pct. af BRRD-basen. Dvs. at realkreditinstitutternes BRRD-base (passiver fraregnet kapital og dækkede indskud) kun medregnes 50 pct., når realkreditinstitutternes bidrag beregnes. Denne rabat til realkreditinstitutterne skal ses som en kompensation for, at institutterne ikke kan anvende alle instrumenter i afviklingsfinansieringsordningen. Realkreditens BRRD-base skal, som tilfældet også er for andre større kreditinstitutter, efterfølgende risikostyres, dvs. at bidraget multipliceres med en risikofaktor i spændet 0,8-1,5.

Såfremt finansieringsordningens midler anvendes på et eller flere realkreditinstitutter, fx hvis et realkreditinstitut modtager likviditetsstøtte eller garantier, kan rabatten imidlertid blive suspenderet, hvorved realkreditens BRRD-base således ikke længere reduceres til halvdelen.

Hvorvidt rabatten skal suspenderes, skal vurderes af afviklingsmyndigheden. Såfremt Danmark ikke deltager i det styrkede banksamarbejde, vil dette blive vurderet af Finansiell Stabilitet, hvorimod det vil være op til den europæiske afviklingsinstans, såfremt Danmark deltager i det styrkede banksamarbejde.

Afviklingsmyndigheden (den danske eller den europæiske) kan træffe en begrundet beslutning om, at rabatten skal falde bort for realkreditinstitutter, der har en risikoprofil, der svarer til eller er mere risikabel end risikoprofilen i det institut, der har trukket på finansieringsordningen. Afviklingsmyndigheden skal ved denne beslutning lægge vægt på institutternes forretningsmodel, placering i risikosøjlerne m.v. Såfremt rabatten suspenderes, vil afviklingsmyndighederne ligeledes kunne bestemme, at rabatten skal genindføres.

Registreringsforpligtelser mv.

Afviklingsmyndigheden skal senest den 1. maj hvert år meddele hvert enkelt institut størrelsen af instituttets årlige bidrag. Beregningen af de enkelte bidrag sker på baggrund af data fra det forudgående regnskabsår. Herudover indeholder den delegerede forordning en række registrerings-, regnskabs-, indberetnings- og andre forpligtelser, der skal sikre, at institutterne betaler de årlige bidrag fuldt ud og rettidigt. Bl.a. fastsættes bestemmelser om sanktioner i det tilfælde, hvor et institut ikke overholder betalingsbetingelserne.

Overgangsordning for bidrag til den fælles afviklingsfinansieringsordning

Institutternes årlige bidrag skal summere til 1 pct. af de dækkede indskud ved slutningen af opbygningsperioden. Mens opbygningsperioden er 10 år for lande uden for det styrkede banksamarbejde, er perioden til opbygning af den fælles afviklingsfond 8 år.

Summen af bidrag fra institutter i en medlemsstat, der ikke deltager i det styrkede banksamarbejde, vil svare til 1 pct. af de dækkede indskud i den pågældende medlemsstat. For medlemsstater, der deltager i det styrkede banksamarbejde, vil summen af bidrag fra den pågældende medlemsstats institutter imidlertid ikke nødvendigvis summere til 1 pct. af de dækkede indskud i den pågældende medlemsstat. Det skyldes, at bidrag inden for det styrkede banksamarbejde fastsættes ud fra instituttets størrelse og risikoprofil sammenlignet med institutter i alle deltagende lande, og ikke kun i forhold til institutter i samme medlemsstat.

Nogle medlemsstaters institutter vil således samlet bidrage til den fælles afviklingsfond med mere end 1 pct. af de dækkede indskud i det pågældende medlemsland, mens andre medlemslandes institutter samlet vil bidrage med mindre end 1 pct. af de dækkede indskud i det pågældende medlemsland.

Kommissionen har for medlemslande, der deltager i det styrkede banksamarbejde og dermed skal bidrage til den fælles afviklingsfond, udarbejdet en oversigt over lande, der umiddelbart forventes at bidrage med henholdsvis mere og mindre end 1 pct. af de dækkede indskud i medlemslandet. Beregningerne viser at særligt institutter i Luxembourg, Irland og Frankrig forventes at betale bidrag, der overstiger 1 pct. af de dækkede indskud i disse lande. Der er ikke udarbejdet lignende beregninger for lande, der ikke deltager i det styrkede banksamarbejde, herunder for Danmark.

Forslaget til Rådets implementerende retsakt foreslår en overgangsordning, hvorefter forskellen i bidrag beregnet efter henholdsvis den delegerede retsakt (og dermed svarende til 1 pct. af de dækkede indskud i medlemslandet) og den implementerende retsakt (hvor der ikke er en grænse ved 1 pct. af de dækkede indskud i medlemslandet) indføres gradvist i takt med opbygningen af den fælles afviklingsfond. Den konkrete indfasning følger i øvrigt samme tempo som den aftalte gradvist stigende mutualisering af de nationale afdelinger i den fælles fond, som vil eksistere i overgangsperioden i kraft af den særlige mellemstatslige aftale om den fælles fond.

Kommissionen foreslår endvidere, at medlemslande, hvis institutter under SRM betaler samlede bidrag, der udgør mere end 1 pct. af de dækkede indskud i medlemslandet, kan indbetale forskellen i form af indeståelser (dvs. umiddelbar trækingsret hos instituttet frem for kontante indbetalinger). Dog må højst 50 pct. af et instituts bidrag udgøres af indeståelser. Denne overgangsbestemmelse foreslås ligeledes at gælde i den 8-årige periode, hvor den fælles fond opbygges

Endelig foreslår Kommissionen, at institutter, der er for store til at falde under modellen for små institutter, men har passiver på mindre end 3 mia. EUR, alene skal betale et fast beløb på 50.000 EUR for de første 300 mio. EUR af deres BRRD-base. For

den restende del af institutternes BRRD-base, skal standardmodellen gælde. Denne ekstra rabat for institutter, der er for store til at falde under modellen for små institutter, men samtidig ikke hører til blandt de største institutter i Europa, foreslås ligeledes at gælde i overgangsperioden på 8 år. Den rabat, som institutterne får ved denne model, skal finansieres af de øvrige store institutter fra den pågældende medlemsstat.

Eftersom de nævnte overgangsordninger alle indgår i Kommissionens forslag til Rådets implementerende retsakt (og ikke den delegerede forordning), skal overgangsordningen forhandles i Rådet før vedtagelse, og det er ikke givet, at overgangsordningerne vil blive vedtaget i Rådets endelige implementerende retsakt eller i denne præcise form.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om sagen. Kommissionen har løbende konsulteret det relevante udvalg (Udvalget for økonomiske og monetære anliggende, ECON), der vurderes generelt at støtte de to delegerede retsakter. Europa-Parlamentet har formelt ingen rolle i forhold til Rådets implementerende retsakt under SRM.

Nærhedsprincippet

Regeringen vurderer, at den delegerede forordning samt forslag til Rådets implementerende retsakt er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. De delegerede retsakter bidrager til at sikre lige konkurrencevilkår mellem kreditinstitutter på tværs af EU.

Gældende dansk ret

Den delegerede forordning vil være direkte gældende. I dag har Garantifonden for indskydere og investorer en afviklings- og restruktureringsafdeling, som benyttes til afvikling og restrukturering af nødlidende pengeinstitutter. Afviklings- og restruktureringsafdelingens formue på samlet 4,2 mia. kr. består af indeståelser fra de tilsluttede pengeinstitutter og kan således ikke på dette punkt sammenlignes med sammensætningen af afviklingsformuens kommende formue, da denne formue vil være forhåndsfinansieret (30 pct. af bidragene må dog gerne være indeståelser). Pengeinstitutternes indeståelser beregnes i forhold til deres dækkede nettoindskud, hvorimod de fremtidige indbetalinger beregnes ud fra størrelse, risikoprofil m.v. jf. ovenfor.

Konsekvenser

Med afsæt i tal for euroområdet vurderer Kommissionen, at de største banker, der repræsenterer godt 85 pct. af totale aktiver, skal betale godt 90 pct. af det samlede bidrag til finansieringsordningen. De mindste banker, der repræsenterer godt 1 pct. af totale aktiver, ventes at betale godt 0,3 pct. af det samlede bidrag.

De delegerede retsakter omfatter i Danmark pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber og realkreditinstitutter. Rådets implementerede retsakt har ikke retsvirkning i Danmark, medmindre Danmark beslutter at deltage i det styrkede banksamarbejde.

Et målniveau for afviklingsfinansieringsordningen på 1 pct. af de dækkede indskud svarer i Danmark til forventeligt 8-9 mia. kr. Danske institutters bidragsbetaling skal ses i lyset af, at danske pengeinstitutter (men ikke realkreditinstitutter) allerede i dag bidrager til den eksisterende danske afviklingsordning, som erstattes af den nye finansieringsordning.

Det er besluttet, at finansieringsordningen skal administreres af Finansiell Stabilitet, som blandt andet skal stå for håndteringen af ind- og udbetalinger, samt beslutninger

om anvendelsen af finansieringsordningen. Det forventes ikke, at Finanstilsynet vil have nogle opgaver forbundet med administrationen af finansieringsordningen.

Finansiel Stabilitet vil som følge af administrationen af finansieringsordningen blive pålagt nye opgaver, herunder beregning og opkrævning af bidrag. Finansiel Stabilitet finansieres af bidrag fra de omfattede institutter. Fastsættelsen af disse administrative bidrag i overgangsperioden, indtil et endeligt system er oppe at køre, er fastsat i en anden delegeret retsakt.

Sagen har ikke statsfinansielle konsekvenser.

Høring

Den delegerede forordning var i høring i EU-specialudvalget for den finansielle sektor med høringsfrist den 29. oktober 2014. Der er ikke modtaget høringsvar i forbindelse med høringen.

Forslag til Rådets implementerende retsakt var i høring i EU-specialudvalget for den finansielle sektor med høringsfrist den 29. oktober 2014. Der er ikke indkommet nogen høringsvar.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Øvrige medlemslande ventes at kunne tilslutte sig den delegerede forordning samt forslag til Rådets implementerede retsakt.

Regeringens generelle holdning

De delegerede retsakter fastlægger en hensigtsmæssig model for beregning og opkrævning af bidrag til finansieringsordningen. Samtidig er det forventningen, at retsakterne vil bidrage til finansiell stabilitet, idet etablering af finansieringsordningen kan skabe tillid til at afviklingsmyndighederne kan håndtere nødlidende institutter.

Der er generelt valgt en fornuftig beregningsmodel med en række risikoindikatorer, der vil give indtryk af sandsynligheden for, at et institut trækker på afviklingsfinansieringsordningen. Risikoindikatorerne kan i sig selv desuden tilskynde til en mere forsigtig adfærd i institutterne i Europa, idet risikofyldt adfærd, alt andet lige, vil medføre en højere bidragsbetaling.

Det har i diskussionerne om retsakterne været væsentligt for regeringen at sikre et passende hensyn til realkreditinstitutterne ved fastsættelsen af deres bidragsbetaling. Realkreditinstitutternes bidrag skal således balanceres i forhold til de begrænsninger, som realkreditinstitutterne har i forhold til brug af finansieringsordningen sammenlignet med andre institutter. Den konkrete model vurderes at udgøre en god løsning, som kan støttes fra dansk side.

Regeringen støtter endvidere, at de mindste institutter, bl.a. ud fra et proportionalitets-hensyn, skal bidrage mindre til afviklingsfinansieringsordningen end større institutter, og efter en simple model beregningsmodel.

Regeringen støtter, at Rådet ikke gør indsigelse mod udstedelsen af den delegerede forordning.

Den implementerende retsakt skal vedtages af Rådet. Regeringen støtter generelt Kommissionens forslag til den implementerende retsakt. Således findes det rimeligt, at der etableres en overgangsordning for indbetaling af bidrag, der ligger over 1 pct. af de dækkede indskud i det enkelte deltagende land.

I det tilfælde, at der blandt medlemslandene er ønske om at foretage tekstjusteringer vil regeringen som udgangspunkt kunne tiltræde det kompromis, der blandt medlemslandene opnås enighed om. Dette forudsætter dog, at ændringerne ikke berører det kompromis, der i den delegerede forordning er opnået om realkreditens bidragsbetaling. I dette tilfælde vil regeringen konkret overveje en stillingtagen.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 9. oktober 2014, forud for ECOFIN den 14. oktober 2014, samt den 5. november 2014 med henblik på forhandlingsoplæg, forud for ECOFIN den 7. november 2014.